บทสวดมนต์ทำวัตรแปล

เกิดมาไม่บวชใจ
จะได้อะไรในการเกิด
ออกบวชมาไม่บวชใจ
จะได้อะไรในการบวช
ลมหายใจที่เหลือเพื่อ
บวชใจให้ได้แท้จริง
ดีเลิศนิรันดร
แดนมหา
มงคล

แดนมหามงคล

จะกล่าววาจาสิ่งใดในโลก.......สักร้อยล้านคำ

ไม่มีอานุภาพเลิศล้ำเท่ากับ......กล่าวสรรเสริญ

บูชาคุณพระพุทธเจ้า.......เพียงหนึ่งคำ

บูชาคุณพระธรรมเจ้า.......เพียงหนึ่งคำ

บูชาคุณพระอริยสงฆ์เจ้า.......เพียงหนึ่งคำ

แม่ในแดนธรรม

สรรเสริญพระพุทธคุณ

องค์ใดพระสัมพุทธ　　สุวิสุทธสันดาน
ตัดมูลกิเลสมาร　　บ่ มิหม่นมิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน　　ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราคี บ่ พันพัว　　สุวคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย　　พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร　　มละโอฆะกันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์　　และชี้สุขเกษมศานต์
ชี้ทางพระนฤพาน　　อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิธจัก-　　ษุ จรัสวิมลใส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล　　ก็เจนจบประจักษ์จริง
กำจัดน้ำใจหยาบ　　สันดานบาปแห่งชายหญิง
สัตว์โลกได้พึ่งพิง　　มละบาปบำเพ็ญบุญ
ลูกขอประณตน้อม　　ศิระเกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการุณ　　ยภาพนั้นนิรันดร

พระพุทธศาสดา ทรงประทานพร

พระพุทธศาสดา ทรงสอน ... ให้ลูกพิจารณา ... ว่า

กาล ... เกิด	เป็นทุกข์ ยิ่งนัก
กาล ... แก่	เป็นทุกข์ ยิ่งนัก
กาล ... เจ็บ	เป็นทุกข์ ยิ่งนัก
กาล ... ตาย	เป็นทุกข์ ยิ่งนัก
กาล ... มีขันธ์ ๕	เป็นทุกข์ ยิ่งนัก
กาล ... มีกิเลส	เป็นทุกข์ ยิ่งนัก

การบวชกาย บวชวาจา บวชใจ ประเสริฐดีเลิศ ... นิรันดร

(กาล หมายถึง เวลา)

แม่ในแดนธรรม

สารบัญ

บทสวดมนต์พิเศษ ๓๕

บทขอขมาเพื่อลาทุกข์ ปลูกมรรคผล ได้เลิศล้นพ้นมารภัย

(บทขอขมาคุณพระศรีรัตนตรัย กล่าว ๓ ครั้ง บทอื่น ๆ กล่าว บทละ ๑ ครั้ง)

คุณพระศรีรัตนตรัยเจ้าขา ลูกขอขมาลาโทษ
ขอคุณพระศรีรัตนตรัย ทรงโปรด
ยกโทษทั้งปวง ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

คุณบิดามารดาเจ้าขา ลูกขอขมาลาโทษ
ขอคุณบิดามารดา จงโปรด
ยกโทษทั้งปวง ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

คุณครูบาอาจารย์เจ้าขา ลูกขอขมาลาโทษ
ขอคุณครูบาอาจารย์ จงโปรด
ยกโทษทั้งปวง ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

ผู้มีพระคุณเจ้าขา ลูกขอขมาลาโทษ
ขอผู้มีพระคุณ จงโปรด
ยกโทษทั้งปวง ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

เจ้ากรรมนายเวรของลูก และครอบครัววงศ์ตระกูลเจ้าขา ลูกขอขมาลาโทษ
ขอเจ้ากรรมนายเวรของลูก และครอบครัววงศ์ตระกูล จงโปรด
ยกโทษทั้งปวง ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

แม่ในแดนธรรม

คำอธิษฐานก่อนสวดมนต์

ลูกขอนอบน้อมด้วยเศียรเกล้า ขอบำเพ็ญบารมีทางวาจา กล่าวสรรเสริญบูชาคุณพระศรีรัตนตรัย

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอให้ลูกและครอบครัว
หมดเคราะห์ หมดโศก
หมดโรค หมดภัย
หมดหนี้ทั้งปวงโดยฉับพลันตลอดกาล
ชนะมารทั่วทิศในจักรวาล
มีดวงชีวิตจิตวิญญาณสำเร็จอุดมเลิศ
ได้อภิมหาโชค อภิมหาลาภ
เป็น ๑ อมตะตลอดกาล
มีจิต ๑ นิพพาน
นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ
นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ
นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ

แม่ในแดนธรรม

ทำวัตรเช้า

คำบูชาพระโดยพิสดาร

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระอรหันต์, ไกลจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งหลาย, ได้ตรัสรู้ถูกต้องดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

(กราบ ๑ ครั้ง)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, พระธรรมคือคำสั่งสอน, อันพระผู้มีพระภาคเจ้าแสดงไว้ดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระธรรมนั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

(กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระสงฆ์นั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

(กราบ ๑ ครั้ง)

ปุพพภาคนมการ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะ มะการัง กะโรมะ เส.

(รับ) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต, ขอความนอบน้อมจงมีแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ, ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

(กล่าว ๓ ครั้ง)

พุทธาภิถุติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส.

(รับ) โย โส ตะถาคะโต, พระตถาคตเจ้า พระองค์นั้น พระองค์ใด,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต, เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้แจ้งโลก,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษ ไม่มีบุคคลอื่นยิ่งไปกว่า,

สัตถาเทวะมะนุสสานัง, เป็นศาสดาของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว,

ภะคะวา, เป็นผู้จำแนกธรรมสอนสัตว์,

โยฺ อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง สัสสะมะณะพราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญาสัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกพร้อมทั้งเทวโลก มาร พรหม และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดา และมนุษย์ให้รู้ทั่วถึงแล้ว,

โย ธัมมัง เทเสสิ, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงแสดงพระธรรมแล้ว,

อาทิกัลยาณัง, ไพเราะในเบื้องต้น,

มัชเฌกัลยาณัง, ไพเราะในท่ามกลาง,

ปะริโยสานะกัลยาณัง, ไพเราะในที่สุด,

สาตถัง สะพยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ, ทรงประกาศพรหมจรรย์อันบริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง พร้อมทั้งอรรถ พร้อมทั้งพยัญชนะ,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ, ลูกไหว้พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า

(กราบ ๑ ครั้ง)

ธัมมาภิถุติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส.

(รับ) โย โส สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, พระธรรมนั้นใด อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก, อันผู้ปฏิบัติจะพึงเห็นได้เอง,

อะกาลิโก, ไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลา,

เอหิปัสสิโก, เป็นธรรมควรเรียกให้มาดู,

โอปะนะยิโก, ควรน้อมเข้ามาใส่ตน,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, อันผู้รู้วิเศษทั้งหลายพึงรู้เฉพาะตน,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระธรรมนั้น,

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ, ลูกไหว้พระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า

(กราบ ๑ ครั้ง)

สังฆาภิถุติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส.

(รับ) โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นใด ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติเป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติชอบแล้ว,

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, ได้แก่บุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวเป็น ๘ บุคคล,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, นี้คือหมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นผู้ควรของคำนับ,

ปาหุเนยโย, เป็นผู้ควรของต้อนรับ,

ทักขิเนยโย, เป็นผู้ควรของทำบุญ,

อัญชะลีกะระณีโย, เป็นผู้ควรแก่การกราบไหว้,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ, เป็นนาบุญของโลกอย่างยอดเยี่ยม,

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระสงฆ์นั้น,

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ, ลูกขอนมัสการพระสงฆ์นั้น, ด้วยเศียรเกล้า

(กราบ ๑ ครั้ง)

รัตนัตตะยัปณามคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะปะริกิตตะนะ ปาฐัญจะ ภะณามะ เส.

(รับ) พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว, พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ด้วยดี มีพระกรุณา ดุจห้วงมหรรณพ,

โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน, พระองค์ใดมีดวงตา คือพระญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด,

โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก, เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก,

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง, ลูกไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ด้วยความเคารพเอื้อเฟื้อ,

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน, พระธรรมของพระศาสดาพระองค์นั้น เปรียบดวงประทีป,

โย มัคคะปาภามะตะเภทะภินนะโก, จำแนกประเภท คือ
มรรคผลนิพพานส่วนใด,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน, เป็นตัวโลกุตตระและ
ส่วนใดชี้แนวทาง แห่งโลกุตตระนั้น,
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง, ลูกไหว้พระธรรมนั้น
ด้วยความเคารพเอื้อเฟื้อ,
สังโฆ สุเขตตาภยะติเขตตะสัญญิโต, พระสงฆ์ได้นามว่า
เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญที่ดีทั้งหลาย,
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก, เป็นผู้เห็นพระนิพพาน ตรัสรู้
ตามพระสุคตเจ้าหมู่ใด,
โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส, เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล
เป็นพระอริยเจ้ามีปัญญาดี,
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง, ลูกไหว้พระสงฆ์นั้น
ด้วยความเคารพเอื้อเฟื้อ,
อิจเจวะเมกันตะ ภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะตา ภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา, บุญใดที่ลูกไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม
คือ พระรัตนตรัยอันควรบูชาอย่างยิ่งโดยส่วนเดียว
ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้นี้ ขออันตราย
ทั้งหลายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ลูกเลย ด้วยอำนาจ
ความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น,

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน, พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้วในโลกนี้,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก, และพระธรรมที่ทรงแสดงแล้วเป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์,

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก, เป็นธรรมเครื่องสงบจากกิเลสเป็นไปเพื่อปรินิพพาน,

สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต, ให้ถึงความรู้พร้อม เป็นธรรมอันพระสุคตเจ้า ทรงประกาศแล้ว,

มะยันตัง ธัมมัง สุตวา เอวัง ชานามะ, พวกเราทั้งหลายเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว จึงได้รู้อย่างนี้ว่า,

ชาติปิ ทุกขา, แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์,

ชะราปิ ทุกขา, แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,

มะระณัมปิ ทุกขัง, แม้ความตายก็เป็นทุกข์,

โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา, แม้ความเศร้าโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์,

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข, ความประสบกับสิ่งที่ไม่เป็นที่รักใคร่ ก็เป็นทุกข์,

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข, ความพลัดพรากจากสิ่งที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์,

ยัมปิจฉัง นะ ละภะติตัมปิ ทุกขัง, ปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น
แม้นั้น ก็เป็นทุกข์,

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา, ว่าโดยย่ออุปาทานขันธ์ ๕
ก็เป็นทุกข์,

เสยยะถีทัง, ได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ,

รูปูปาทานักขันโธ, ขันธ์เป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือ รูป,

เวทะนูปาทานักขันโธ, ขันธ์เป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือ เวทนา,

สัญญูปาทานักขันโธ, ขันธ์เป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือ สัญญา,

สังขารูปาทานักขันโธ, ขันธ์ป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือ สังขาร,

วิญญาณูปาทานักขันโธ, ขันธ์เป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือวิญญาณ,

เยสัง ปริญญายะ, เพื่อให้สาวกกำหนดรู้ขันธ์เหล่าใด,

ธะระมาโน โส ภะคะวา, จึงพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
เมื่อทรงพระชนม์อยู่,

เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ, ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย
ส่วนมากอย่างนี้,

เอวังภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี
พะหุลา ปะวัตติตะติ, อนึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์นั้นย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย ส่วนมาก
มีส่วนคือ การจำแนกอย่างนี้ว่า,

รูปัง อะนิจจัง, รูปไม่เที่ยง,

เวทนา อะนิจจา, เวทนาไม่เที่ยง,

สัญญา อะนิจจา, สัญญาไม่เที่ยง,

สังขารา **อะนิจจา**, สังขารทั้งหลายไม่เที่ยง,
วิญญาณัง **อะนิจจัง**, วิญญาณไม่เที่ยง,
รูปัง **อะนัตตา**, รูปไม่ใช่ตัวตน,
เวทนา **อะนัตตา**, เวทนาไม่ใช่ตัวตน,
สัญญา **อะนัตตา**, สัญญาไม่ใช่ตัวตน,
สังขารา **อะนัตตา**, สังขารทั้งหลายไม่ใช่ตัวตน,
วิญญาณัง **อะนัตตา**, วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,
สัพเพ สังขารา อะนิจจา, สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ, ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตนดังนี้,
เต (ตา) มะยัง โอติณณามะหะ, เราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว,
ชาติยา, โดยความเกิด,
ชะรามะระเณนะ, โดยความแก่และความตาย,
โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ, โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ทั้งหลาย,
ทุกโขติณณา, เป็นผู้ถูกความทุกข์หยั่งลงแล้ว,
ทุกขะปะเรตา, เป็นผู้ถูกความทุกข์ครอบงำแล้ว,
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ, ทำไฉนหนอการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้จะพึงปรากฏแก่เราได้,

(สำหรับพระภิกษุ สามเณร)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง, เราทั้งหลายอุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น,

สัทธา อะคารัสมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา, เป็นผู้มีศรัทธา ออกบวชจากเรือน ไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว,

ตัสมิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะรามะ, ประพฤติอยู่ ซึ่งพรหมจรรย์ในพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา, ถึงพร้อมด้วยสิกขา และธรรม เป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตของภิกษุทั้งหลาย,

ตัง โน พรัหมะจะริยัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะสังวัตตะตุ, ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุด แห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ

(สามเณรสวด–สามะเณรานัง–แทน ภิกขูนัง)

(สำหรับฆราวาส–คฤหัสถ์)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณังคะตา, เราทั้งหลาย ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้ปรินิพพานนาน แล้วพระองค์นั้น เป็นสรณะ,

ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย,

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ, จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ตามสติกำลัง,

สา สา โน ปะฏิปัตติ, ขอให้การปฏิบัตินั้น ๆ ของเราทั้งหลาย,

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ, จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ

ผู้มีบุญใหญ่ ดวงใจบูชาธรรมเป็น ๑

แม่ในแดนธรรม

การบำเพ็ญขอขมา มีมหาอานิสงส์สูงสุด

เป็นพุทธกิจ เป็นกิจของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์
เป็นกิจของพระอรหันตเจ้าทั้งหลาย

เป็นอริยกิจ เป็นกิจของพระอริยเจ้าทั้งหลาย
เป็นกิจของผู้มีบุญญาบารมีที่จะพ้นทุกข์ทั้งปวงในจักรวาล
เป็นกิจเพื่อพระนิพพานอย่างแท้จริงเป็น ๑

แม่ในแดนธรรม

ทำวัตรเย็น

คำบูชาพระโดยพิสดาร

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ไกลจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งหลาย, ได้ตรัสรู้ถูกต้องดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

(กราบ ๑ ครั้ง)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, พระธรรมคือคำสั่งสอน, อันพระผู้มีพระภาคเจ้าแสดงไว้ดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระธรรมนั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

(กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว,

อิเมหิ สักกาเรหิ ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ, ลูกขอบูชาพระสงฆ์นั้น, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

(กราบ ๑ ครั้ง)

ปุพพภาคนมการ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะ มะการัง กะโรมะ เส.

(รับ) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต, ขอความนอบน้อมจงมีแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ, ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

(กล่าว ๓ ครั้ง)

พุทธานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

(รับ) ตังโข ปะนะ ภะคะวันตัง, เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท

อัพภุคคะโต, ก็เกียรติศัพท์อันงาม, ของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นแล, แผ่ไปแล้วอย่างนี้ว่า,

อิติปิโส ภะคะวา, แม้เพราะเหตุนั้น, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
วิชชาจะระณะสัมปันโน, เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,
สุคะโต, เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว,
โลกะวิทู, เป็นผู้รู้แจ้งโลก,
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษ ไม่มีบุคคลอื่นยิ่งไปกว่า,
สัตถา เทวะมะนุสสานัง, เป็นศาสดาของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย,
พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว,
ภะคะวา ติ. เป็นผู้จำแนกธรรมสอนสัตว์ดังนี้

พุทธาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส.
(รับ) พุทธวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต, พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ มีความประเสริฐแห่งพระอรหันต-คุณ เป็นต้น
สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต, มีพระองค์ประกอบด้วยพระญาณ และพระกรุณาญาณอันบริสุทธิ์,
โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร, พระองค์ใดกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน, ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน,

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง, ลูกไหว้พระชินศรี, ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า,

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง, พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง, ลูกไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่ ๑ ด้วยเศียรเกล้า,

พุทธัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร, ลูกเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนายมีอิสระเหนือลูก,

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม, พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์,และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ลูก,

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง, ลูกขอมอบกายถวายชีวิตนี้, แด่พระพุทธเจ้า,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง, ลูกไหว้อยู่จักประพฤติ ความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, พุทโธ เม สะระณัง วะรัง, ที่พึ่งอย่างอื่นของลูกไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของลูก,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน, ด้วยการกล่าวคำจริงนี้ ลูกพึงเจริญในศาสนาของพระ-ศาสดา,

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ, ลูกไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา, ด้วยเดชแห่งบุญนั้น, ขออันตรายทั้งหลายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ลูกเลย,

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมชั่วอันใด,ที่ลูกได้กระทำไว้แล้วในพระพุทธเจ้า, ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะ ยันตัง, ขอพระพุทธเจ้า จงอดโทษอันล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ, เพื่อความสำรวมระวังในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป

ธัมมานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

(รับ) สวากขาโต ภะคะวาตา ธัมโม, พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก, อันผู้ปฏิบัติจะพึงเห็นได้เอง,

อะกาลิโก, ไม่ขึ้นอยู่กับกาลเวลา,

เอหิปัสสิโก, เป็นธรรมควรเรียกให้มาดู,

โอปะนะยิโก, ควรน้อมเข้ามาใส่ตน,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหี ติ อันผู้รู้วิเศษทั้งหลายพึงรู้เฉพาะตนดังนี้

ธัมมาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.

(รับ) สวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย, พระธรรมเป็นสิ่งประเสริฐ, เพราะประกอบด้วยคุณ, มีความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น,

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท, อันใดเป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรคผลปริยัติและนิพพาน,

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธาริ, เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตกไปสู่โลกอันชั่ว,

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง, ลูกไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันนำออกเสียซึ่งความมืด,

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง, พระธรรมใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง, ลูกไหว้พระธรรมนั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่ ๒ ด้วยเศียรเกล้า,

ธัมมัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร, ลูกเป็นทาสของพระธรรมเจ้า พระธรรมเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือลูก,

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม, พระธรรมเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ลูก,

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง, ลูกขอมอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรมเจ้า,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง, ลูกไหว้อยู่, จักประพฤติความที่ธรรมดีของพระธรรม,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, ธัมโม เม สะระณัง วะรัง, ที่พึ่งอย่างอื่นของลูกไม่มี, พระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของลูก,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน, ด้วยการกล่าวคำจริงนี้, ลูกพึงเจริญในศาสนาของพระศาสดา,

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ, ลูกไหว้อยู่ซึ่งพระธรรมเจ้า, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา, ด้วยเดชแห่งบุญนั้น, ขออันตรายทั้งหลายทั้งปวง, อย่าได้มีแก่ลูกเลย

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมชั่วอันใด, ที่ลูกได้กระทำไว้แล้วในพระธรรม, ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะ ยันตัง, ขอพระธรรมจงงดโทษอันล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม, เพื่อความสำรวมระวัง, ในพระธรรมในกาลต่อไป

สังฆานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

(รับ) สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติเป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติชอบแล้ว,

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, ได้แก่บุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวเป็น ๘ บุคคล,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, นี่คือหมู่สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นผู้ควรของคำนับ,

ปาหุเนยโย, เป็นผู้ควรของต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรของทำบุญ,

อัญชะลีกะระณีโย, เป็นผู้ควรแก่การกราบไหว้,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสา ติ, เป็นนาบุญของโลกอย่างยอดเยี่ยม, ดังนี้

สังฆาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.

(รับ) สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาภิยุตโต, พระสงฆ์ที่เกิดแต่พระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณ, มีความปฏิบัติดีเป็นต้น,

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ, หมู่ใดเป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ ๘ จำพวก,

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต, มีกายและจิตอันอาศัยธรรมอันประเสริฐมีศีลเป็นต้น,

วันทามะหัง ตะมะริยานะ คะณัง สุสุทธัง, ลูกไหว้หมู่แห่งพระอริยสงฆ์นั้น, ผู้บริสุทธิ์ด้วยดี,

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง, พระสงฆ์หมู่ใด, เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง, ลูกไหว้พระสงฆ์นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่ ๓ ด้วยเศียรเกล้า,

สังฆัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร, ลูกเป็นทาสของพระสงฆเจ้า พระสงฆเจ้าเป็นนายมีอิสระเหนือลูก,

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะเม, พระสงฆเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ลูก,

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง, ลูกขอมอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระสงฆเจ้า,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง, ลูกไหว้อยู่, จักประพฤติความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง, สังโฆ เม สะระณัง วะรัง, ที่พึ่งอย่างอื่นของลูกไม่มี, พระสงฆเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของลูก,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน, ด้วยการกล่าวคำจริงนี้ , ลูกพึงเจริญในศาสนาของพระศาสดา,

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ, ลูกไหว้อยู่ ซึ่งพระสงฆเจ้า, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุงตัสสะ เตชะสา, ด้วยเดชแห่งบุญนั้น, ขออันตรายทั้งหลายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ลูกเลย

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมชั่วอันใด, ที่ลูกได้กระทำไว้แล้วในพระสงฆ์, ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะ ยันตัง, ขอพระสงฆ์จงอดโทษอันล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ, เพื่อความสำรวมระวังในพระสงฆ์ในกาลต่อไป

จะมีอะไรดีในโลก ก็ไม่เลิศเท่ามีศีลดี
จะมีอะไรงามในโลก ก็ไม่เลิศเท่ามีธรรมงาม

แม่ในแดนธรรม

ยศถา	และมหาสมบัติทั้งปวงในโลก
	เป็นเพียงอาหารของชีวิต
ความดี	บารมีธรรมแห่งบุญฤทธิ์
	เป็นอาหารของจิต
	แม้ในแดนธรรม

บทสวดมนต์พิเศษ

นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ

(นำ) หันทะ มะยัง สะระภัญญะนะ พุทธะมังคะละคาถาโย ภะณามะ เส.

(รับ) สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิเม
โกณฑัญโญ ปุพพะภาเคจะ อาคะเณยเย จะ กัสสะโป
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ หะระติเย อุปาลี จะ
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ คะวัมปะติ
โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร อิสาเณปิ จะ ราหุโล
อิเม โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา
วันทิตา เต จะ อัมเหหิ สักกาเรหิ จะ ปูชิตา
เอเตสัง อานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ โนฯ

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโยฯ

คำบูชาพระพุทธสิหิงค์

พุทธสิหิงคา อุบัติมา ณ แดนใด
ประเสริฐ ธ เกริกไกร ดุจกาย พระศาสดา
เป็นที่เคารพน้อม มนุษย์พร้อมทั้งเทวา
เปรียบเช่นชวาลา ศาสนาที่ยืนยง
เหมือนหนึ่งพระสัมพุทธ สุวิสุทธิ์พระชนม์คง
แดนใดพระดำรง พระศาสน์คงก็จำรูญ
ด้วยเดชสิทธิศักดิ์ ธ พิทักษ์อนุกูล
พระศาสน์บ่มีสูญ พระเพิ่มพูนมหิทธา
ลูก ขอเคารพน้อม วจีค้อมขึ้นบูชา
พิทักษ์ ธ รักษา พระศาสน์มาตลอดกาล
ปวงลูก จะประกาศ พุทธศาสน์ให้ไพศาล
ขอพระอภิบาล ชินมารนิรันดร์เทอญ.

คำน้อมถวายพวงมาลาขอขมา

มาลาพวงดอกไม้ ๆ มาตั้งไว้เพื่อบูชา ขอบูชา คุณพระพุทธที่ได้ตรัสรู้มา

มาลาพวงดอกไม้ ๆ มาตั้งไว้เพื่อบูชา ขอบูชา คุณพระธรรมที่ได้นำความสุขมา

มาลาพวงดอกไม้ ๆ มาตั้งไว้เพื่อบูชา ขอบูชา คุณพระสงฆ์ที่ได้ทรงพระวินัย

พุทธังวันทามิ ธัมมังวันทามิ สังฆังวันทามิ รวมหนึ่งที่พระรัตนตรัย

สิบนิ้วต่างธูปเทียน ยกขึ้นเหนือเศียรถวายวันทา กราบองค์พระศาสดา ถวายวันทาองค์พระธรรม

พระสงฆ์ผู้ทรงศีล เหลืองงามสิ้น ลูกขอขมา

คุณแม่และคุณพ่อ กรรมลูกก่อมาแต่นาน

ครูบาและอาจารย์ โปรดสงสารให้อภัย แด่ลูกเทอญ.

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย เกิดมาทำไม
นิพพานมีสุข อยู่ใยมิไป
ตัณหาหน่วงหนัก หน่วงชักหน่วงไว้
ลูกไปมิได้ ตัณหาผูกพัน
ห่วงนั้นพันผูก ห่วงลูกห่วงหลาน
ห่วงทรัพย์สินศฤงคาร จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน ข้ามพ้นภพสาม
ยามหนุ่มสาวน้อย หน้าตาแช่มช้อย
งามแล้วทุกประการ แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น เอ็นใหญ่เก้าร้อย
เอ็นน้อยเก้าพัน มันมาทำเข็ญใจ
ให้ร้อนให้เย็น เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว นัยน์ตาก็มัว
เส้นผมบนหัว ดำแล้วกลับหงอก
หน้าตาเว้าวอก ดูน่าบัดสี
จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร
จะเข้าที่นอน พึงสอนภาวนา
พระอนิจจัง พระอนัตตา

เราท่านเกิดมา รังแต่จะตาย
ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน
เงินทองทั้งนั้น มิติดตัวไป
ตายไปเป็นผี ลูกเมียผัวรัก
เขาชักหน้าหนี เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง หมู่ญาติพี่น้อง
เขาหามเอาไป เขาวางลงไว้
เขานั่งร้องไห้ แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว ป่าไม้ชายเขียว
เหลียวไม่เห็นใคร เห็นแต่ฝูงแร้ง
เห็นแต่ฝูงกา เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน ดูน่าสมเพช
กระดูกเราเอ๋ย เรี่ยรายแผ่นดิน
แร้งกาหมากิน เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด ตื่นขึ้นมินาน
ไม่เห็นลูกหลาน พี่น้องเผ่าพันธุ์
เห็นแต่นกเค้า จับเจ่าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก ร้องแรกแหกขวัญ
เห็นแต่ฝูงผี ร้องไห้หากัน
มนุษย์เราเอ๋ย อย่าหลงนักเลย

ไม่มีแก่นสาร อุตส่าห์ทำบุญ
ค้ำจุนเอาไว้ จะได้ไปสวรรค์
จะได้ทันพระพุทธเจ้า ได้เข้าสู่พระนิพพาน
ชนะมารทั่วจักรวาลโลก ตลอดกาล
นิพพานะปัจจะโยโหตุ

ร่างกายนี้เลื่อนลอย คอยคนหามเข้าเตาเผา
ดวงใจเราเล่า ขัดเกลา หรือยัง
วันนี้ เรากำลังทำอะไรอยู่
เรากำลังทำดี หรือ เรากำลังทำชั่ว
เรากำลังทำบุญ หรือ เรากำลังทำบาป
เรากำลังก่อทุกข์ หรือ เรากำลังก่อสุข
เรากำลังเพาะปลูกนรก หรือ เรากำลังเพาะปลูก
มรรคผลนิพพาน
ลมปราณที่เหลือ ..... อยู่เพื่ออะไร
แม่ในแดนธรรม

คำไหว้ปาระมี ๓๐ ทัศ

ทานะ ปาระมี สัมปันโน, ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทานะ ปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

สีละปาระมี สัมปันโน, สีละอุปะปาระมี สัมปันโน, สีละปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

ปัญญาปาระมี สัมปันโน, ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน, ปัญญาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

วิริยะปาระมี สัมปันโน, วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน, วิริยะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

ขันติปาระมี สัมปันโน, ขันติอุปะปาระมี สัมปันโน, ขันติปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

สัจจะปาระมี สัมปันโน, สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน สัจจะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

อธิษฐานะปาระมี สัมปันโน, อธิษฐานะอุปะปาระมี สัมปันโน, อธิษฐานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

เมตตาปาระมี สัมปันโน, เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน, เมตตาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

อุเปกขาปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาอุปะปาระมี สัมปันโน, อุเปกขาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

ทะสะปาระมี สัมปันโน, ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน, ทะสะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวา

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหัง

คาถามงคลจักรวาฬ ๘ ทิศ

อิมัสมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา **ราชะ เสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ**

หมายเหตุ เที่ยวต่อ ๆ ไปให้เปลี่ยน**พุทธะชาละปะริกเขตเต** เป็น **ธัมมะชาละปะริกเขตเต ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต สังฆะชาละปะริกเขตเต** นอกนั้นเหมือนกันหมด.

คาถาโพธิบาท

บูระพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธานัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

หมายเหตุ เที่ยวต่อ ๆ ไปให้เปลี่ยน **บูระพารัสมิง** เป็น **อาคะเนย์รัสมิง–ทักษิณรัสมิง–หรดีรัสมิง–ปัจจิมรัสมิง–พายัพรัสมิง–อุดรรัสมิง–อิสานรัสมิง–อากาศรัสมิง–ปฐพีรัสมิง.** นอกนั้นเหมือนกันหมด.

ชุมนุมเทวดา

สะมันตา จักกะวาเฬสุ อัตฺระาคัจ ฉันตุ เทวตา, ขอเชิญเหล่าเทพยดาที่อยู่ในรอบจักรวาลทั้งหลาย, จงมาประชุมพร้อมกันในสถานที่นี้,

สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะ โมกขะทัง, จงฟังซึ่งพระสัทธรรม อันให้สวรรค์และนิพพาน, ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นเจ้าแห่งมุนี,

สัคเคกาเม จะรูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะ ลิกเข วิมาเน, ขอเชิญเหล่าเทพเจ้า ซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์, ชั้นกามภพก็ดี, รูปภพก็ดี, และภูมเทวดา ซึ่งสถิตอยู่ในวิมานเหนือยอดเขา, แลเขาขาดก็ดี, ในอากาศก็ดี,

ทีเป รัฏเฐ จะคาเม ตะรุวะนะคะหะเน เค หะวัตถุมหิ เขตเต, ในเกาะก็ดี, ในแว่นแคว้นก็ดี, ในบ้านก็ดี, ในต้นพฤกษาและป่าชัฏก็ดี, ในเรือนก็ดี, ในที่ไร่นาก็ดี

ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักจะคันธัพพะ นาคา, ยักษ์ คนธรรพ์ แลนาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำแลบก, แลในที่อันไม่เรียบราบก็ดี,

ติฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ, ซึ่งอยู่ในที่ใกล้เคียง, จงมาประชุมพร้อมกันในสถานที่นี้,

คำใดเป็นคำของ พระมุนีผู้ประเสริฐ, ท่านสัตบุรุษทั้งหลาย จงสดับคำนั้นแห่งข้าพเจ้า,

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา, ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย,

กาลนี้เป็นกาลควรฟังธรรม,

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา, ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย,

กาลนี้เป็นกาลควรฟังธรรม,

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา, ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย,

กาลนี้เป็นกาลควรฟังธรรม

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ,

(กล่าว ๓ ครั้ง)

(ถ้าสวดให้คนไข้ฟังหรือสวดให้งานทำบุญสะเดาะเคราะห์ต่อชะตาอายุสวดดังนี้)

พุทธัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง อายุวัฒนัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

อยู่กับคนบุญ ๑ นาที มีค่ากว่าอยู่กับคนพาลล้านปี

แม่ในแดนธรรม

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพุชฌิตวา ตะถาคะโต, พระตถาคตเจ้าได้ตรัสรู้ซึ่งพระอนุตตะระ สัมมาสัมโพธิญาณแล้ว,

ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง, สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัปปะฏิวัตติยัง, เมื่อจะทรงประกาศธรรม ที่ใคร ๆ ยังมิได้ให้เป็นไปแล้วในโลก, ให้เป็นไปโดยชอบแท้, ได้ทรงแสดงพระอนุตตะระธรรมจักรใดก่อน,

ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา จะตูสวาริยะสัจเจสุ วิสุทธัง ญาณะทัสสะนัง, คือว่าพระองค์ตรัสรู้ ซึ่งที่สุดสองประการ และข้อปฏิบัติเป็นกลาง, และปัญญาอันรู้เห็น ในอริยสัจทั้งสี่ของพระองค์ อันหมดจดแล้วในธรรมจักรใด,

เทสิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง, นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง, เวยยากะระณะปาเฐนะ สังคีตันตัมภะณามะ เส ฯ เราทั้งหลาย จงสวดธรรมจักรนั้น ที่พระองค์ผู้พระธรรมราชาทรงแสดงแล้ว, ปรากฏโดยชื่อว่าธรรจัก-กัปปวัตนสูตร เป็นสูตรประกาศพระสัมมาสัมโพธิญาณ อันพระสังคีติกาจารย์ ร้อยกรองไว้โดยบาลีไวยากรณ์ เทอญ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

๑. **เอวัมเม สุตัง ฯ** ข้าพเจ้า (พระอานนท์เถระ) ฟังมาแล้วอย่างนี้,

เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, พาราณะสิยังวิหะระติ, อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯ สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในป่าอิสิปตะนะมฤคทายวัน, แขวงเมืองพาราณสี,

ตัตระ โข ภะคะวา, ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ ฯ ในที่นั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงตรัสเรียกภิกษุปัญจวัคคีย์มาแล้ว

๒. **ทะเวเม ภิกขะเว อันตา,** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ที่สุดแห่งการกระทำสองอย่างเหล่านี้มีอยู่,

ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา, เป็นที่บรรพชิต ไม่ควรข้องแวะเลย,

โย จายัง กาเมสุ กะมะสุขัลลิกานุโยโค, นี้คือการประกอบตน พัวพันอยู่ด้วยความใคร่ในกามทั้งหลาย,

หีโน, เป็นของต่ำทราม,

คัมโม, เป็นของชาวบ้าน,

โปถุชชะนิโก, เป็นของคนชั้นปุถุชน,

อะนะริโย, ไม่ใช่ข้อปฏิบัติของพระอริยเจ้า,

อะนัตถะสัญหิโต, ไม่ประกอบด้วยประโยชน์เลย,นี้อย่างหนึ่ง,

โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค, อีกอย่างหนึ่ง คือ
การประกอบการทรมานตนให้ลำบาก,

ทุกโข, เป็นสิ่งนำมาซึ่งทุกข์,

อะนะริโย, ไม่ใช่ข้อปฏิบัติของพระอริยเจ้า,

อะนัตถะสัญหิโต ฯ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์เลย

๓. เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะ คัมมะ
มัชชิมาปะฏิปะทา, ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ข้อปฏิบัติเป็นทาง
สายกลาง, ไม่เข้าไปหาที่สุดแห่งการกระทำ
สองอย่างนั้น, มีอยู่,

ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, เป็นข้อปฏิบัติที่ตะถาคตได้
ตรัสรู้เฉพาะแล้ว,

จักขุกะระณี, เป็นเครื่องกระทำให้เกิดจักษุ,

ญาณะกะระณี, เป็นเครื่องกระทำให้เกิดญาณ,

อุปะสะมายะ, เพื่อความสงบ,

อะภิญญายะ, เพื่อความรู้ยิ่ง,

สัมโพธายะ, เพื่อความรู้พร้อม,

นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ เป็นไปเพื่อนิพพาน

๔. **กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา,** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ข้อปฏิบัติเป็นทางสายกลางนั้นเป็นอย่างไรเล่า,

ตะถาคะเตนะอะภิสัมพุทธา, เป็นข้อปฏิบัติที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว,

จักขุกะระณี, เป็นเครื่องกระทำให้เกิดจักษุ,

ญาณะกะระณี, เป็นเครื่องกระทำให้เกิดญาณ,

อุปะสะมายะ, เพื่อความสงบ,

อะภิญญายะ, เพื่อความรู้ยิ่ง,

สัมโพธายะ, เพื่อความรู้พร้อม,

นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ เป็นไปเพื่อนิพพาน

๕. **อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ** ข้อปฏิบัติเป็นทางสายกลางนั้น, คือข้อปฏิบัติ เป็นหนทางอันประเสริฐ, ประกอบด้วยองค์แปดประการนี้เอง,

เสยยะถีทังฯ ได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ,

สัมมาทิฏฐิ, ความเห็นชอบ,

สัมมาสังกัปโป, ความดำริชอบ,

สัมมาวาจา, การพูดชอบ,

สัมมากัมมันโต, การงานชอบ,

สัมมาอาชีโว, การเลี้ยงชีวิตชอบ,

สัมมาวายาโม, ความเพียรชอบ,

สัมมาสะติ, ความระลึกชอบ,

สัมมาสะมาธิ ฯ ความตั้งใจมั่นชอบ

๖. อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา, ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, นี้แล, คือข้อปฏิบัติเป็นทางสายกลาง,

ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา, เป็นข้อปฏิบัติที่ตถาคตได้ตรัสรู้เฉพาะแล้ว,

จักขุกะระณี, เป็นเครื่องกระทำให้เกิดจักษุ,

ญาณะกะระณี, เป็นเครื่องกระทำให้เกิดญาณ,

อุปะสะมายะ, เพื่อความสงบ,

อะภิญญายะ, เพื่อความรู้ยิ่ง,

สัมโพธายะ, เพื่อความรู้พร้อม,

นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ เป็นไปเพื่อนิพพาน

๗. อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ก็อริยสัจ คือ ทุกข์นี้, มีอยู่,

ชาติปิ ทุกขา, คือความเกิดก็เป็นทุกข์,

ชะราปิ ทุกขา, ความแก่ก็เป็นทุกข์,

มะระณัมปิ ทุกขัง, ความตายก็เป็นทุกข์,

โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัส สุปายาสาปิ ทุกขา, ความเศร้าโศก, ความร่ำไรรำพัน, ความไม่สบายกาย, ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์,

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข, ความประสบกับสิ่งที่ไม่เป็นที่รักใคร่ ก็เป็นทุกข์,

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข, ความพลัดพรากจากสิ่งที่รัก ที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,

ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, ปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น แม้นั้นก็เป็นทุกข์,

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขาฯ ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ ๕ ก็เป็นทุกข์

๘. **อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ฯ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ก็อริยสัจคือเหตุให้เกิดทุกข์นี้, มีอยู่,

ยายัง ตัณหา, นี้คือตัณหา,

โปโนพภะวิกา, อันเป็นเครื่องทำให้มีการเกิดอีก,

นันทิราคะสะหะคะตา, อันประกอบอยู่ด้วยความกำหนัดด้วยอำนาจความเพลิน,

ตัตตระ ตัตราภินันทินี ฯ เป็นเครื่องทำให้เพลินอย่างยิ่งในอารมณ์นั้น ๆ,

เสยยะถีทัง ฯ ได้แก่ตัณหาเหล่านี้คือ,

กามะตัณหา, ตัณหาในกาม,

ภะวะตัณหา, ตัณหาในความมีความเป็น,

วิภะวะตัณหา ฯ ตัณหาในความไม่มีไม่เป็น

๙. **อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง ฯ**
ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, อริยสัจคือความดับไม่เหลือแห่งทุกข์นี้ มีอยู่,
โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ, นี้คือความดับสนิท เพราะจางไปโดยไม่มีเหลือของตัณหานั่นนั่นเอง,
จาโค, เป็นความสลัดทิ้ง,
ปะฏินิสสัคโค, เป็นความสละคืน,
มุตติ, เป็นความปล่อย,
อะนาละโยฯ เป็นความทำให้ไม่มีที่อาศัย ซึ่งตัณหานั้น

๑๐. **อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ก็อริยสัจคือ ข้อปฏิบัติที่ทำสัตว์ให้ลุถึงความดับไม่มีเหลือแห่งทุกข์นี้ มีอยู่

๑๑. **อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ** นี้คือข้อปฏิบัติเป็นหนทางอันประเสริฐ, ประกอบด้วยองค์แปดประการ,
เสยยะถีทัง ฯ ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ,
สัมมาทิฏฐิ, ความเห็นชอบ,
สัมมาสังกัปโป, ความดำริชอบ,
สัมมาวาจา, การพูดชอบ,
สัมมากัมมันโต, การงานชอบ,

สัมมาอาชีโว, การเลี้ยงชีวิตชอบ,
สัมมาวายาโม, ความเพียรชอบ,
สัมมาสะติ, ความระลึกชอบ,
สัมมาสะมาธิ ฯ ความตั้งใจมั่นชอบ

๑๒. อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, จักษุเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ญาณเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ปัญญาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, วิชชาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ในธรรมที่เราไม่ได้เคยฟังมาแต่ก่อนว่า อริยสัจคือความทุกข์เป็นอย่างนี้อย่างนี้, ดังนี้

๑๓. ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ ว่าก็อริยสัจ คือทุกข์นั้นแล เป็นสิ่งควรกำหนดรู้ดังนี้

๑๔. ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ ว่าก็อริยสัจ คือทุกข์นั้นแล, เรากำหนดรู้ได้แล้วดังนี้

๑๕. **อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, จักษุเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ญาณเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ปัญญาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, วิชชาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ในธรรมที่เราไม่ได้เคยฟังมาแต่ก่อน, ว่าอริยสัจคือเหตุให้เกิดทุกข์เป็นอย่างนี้ อย่างนี้ ดังนี้

๑๖. **ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง, ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ** ว่าก็อริยสัจคือเหตุให้เกิดทุกข์นั้นแล เป็นสิ่งควรละเสียดังนี้

๑๗. **ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง, ปะหีนันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ** ว่าก็อริยสัจคือเหตุให้เกิดทุกข์นั้นแล, เราละได้แล้วดังนี้

๑๘. **อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก**

อุทะปาทิ ฯ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, จักษุเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ญาณเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ปัญญาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, วิชชาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ในธรรมที่เราไม่ได้เคยฟังมาแต่ก่อน, ว่าอริยสัจคือความดับไม่เหลือแห่งทุกข์ เป็นอย่างนี้ อย่างนี้ ดังนี้

๑๙. ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง, สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ ว่าก็อริยสัจ คือความดับไม่เหลือแห่งทุกข์นั้นแล เป็นสิ่งที่ควรทำให้แจ้ง ดังนี้

๒๐. ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง, สัจฉิกาตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ ว่าก็อริยสัจ คือความดับไม่เหลือแห่งทุกข์ นั้นแล เราทำให้แจ้งได้แล้ว ดังนี้

๒๑. อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย,

จักษุเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ญาณเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ปัญญาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, วิชชาเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วแก่เรา, ในธรรมที่เราไม่ได้เคยฟังมาแต่ก่อน, ว่าอริยสัจคือข้อปฏิบัติที่ทำสัตว์ให้ลุถึงความดับไม่เหลือแห่งทุกข์ เป็นอย่างนี้ อย่างนี้ ดังนี้

๒๒. ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง, ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ว่าก็อริยสัจ คือข้อปฏิบัติที่ทำสัตว์ให้ลุถึงความดับไม่เหลือแห่งทุกข์นั้นแล, เป็นสิ่งที่ควรทำให้เกิดมีดังนี้

๒๓. ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง, ภาวิตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุทะปาทิ, ญาณัง อุทะปาทิ, ปัญญา อุทะปาทิ, วิชชา อุทะปาทิ, อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ว่าก็อริยสัจ คือข้อปฏิบัติที่ทำสัตว์ให้ลุถึงความดับไม่เหลือแห่งทุกข์นั้นแล, เราทำให้เกิดมีได้แล้ว ดังนี้

๒๔. ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว, อิเมสุจะตูสุ, อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัส

สะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ปัญญา เครื่องรู้เห็นตามที่เป็นจริง, มีปริวัฏฏ์สาม, มีอาการสิบสอง, เช่นนั้น ในอริยสัจทั้งสี่เหล่านี้ ยังไม่เป็นของบริสุทธิ์หมดจดด้วยดีแก่เรา อยู่เพียงใด

๒๕. **เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว, สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก, สัสสะมะณะพราหมะณิยา, ปะชายะ สะเทวะ มะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ตลอดกาลเพียงนั้น, เรายังไม่ปฏิญาณว่าได้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะแล้ว, ซึ่งอนุตตะระสัมมาสัมโพธิญาณ, ในโลกพร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์

๒๖. **ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว, อิเมสุจะตูสุ, อะริยะสัจเจสุ, เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนังนะ สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, เมื่อใด, ปัญญาเครื่องรู้เห็นตามที่เป็นจริง, มีปริวัฏฏ์สาม มีอาการสิบสอง เช่นนั้น ในอริยสัจทั้งสี่เหล่านี้ เป็นของบริสุทธิ์หมดจดด้วยดี แก่เรา

๒๗. **อะถาหัง ภิกขะเว, สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก, สัสสะมะณะพราหมะณิยา, ปะชายะ สะ**

เทวะมะนุสสายะ, อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ เมื่อนั้นเราปฏิญาณว่า ได้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะแล้ว, ซึ่งอะนุตตะระ, สัมมาสัมโพธิญาณ ในโลกพร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์

๒๘. **ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ** ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย, ก็ญาณและทัศนะได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา,

อะกุปปา เม วิมุตติ ว่าความหลุดพ้นของเราไม่กลับกำเริบ,

อะยะมันติมา ชาติ ความเกิดนี้เป็นความเกิดครั้งสุดท้าย,

นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ ฯ บัดนี้ความเกิดอีกย่อมไม่มีดังนี้

๒๙. **อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวาโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน, อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ, วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ** พระผู้มีพระภาคเจ้า, ได้ตรัสธรรมปริยายนี้แล้ว ภิกษุปัญจวัคคีย์ ก็มีใจยินดี เพลิดเพลิน ภาษิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ก็แลเมื่อไวยากรณ์ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัส

อยู่ ท่านโกณฑัญญะ ได้จักษุในธรรม อันปราศจากมลทินขึ้นว่า

ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอันเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งปวงก็มีอันดับไปเป็นธรรมดา

๓๐. **ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก,** ก็เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ประกาศพระธรรมจักรแล้ว,

ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง, เหล่าภูมมะเทวดา ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น,

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย,

อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, ว่านั่นพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยม พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ประกาศแล้ว ที่ป่าอิสิปตะนะมฤคทายวัน, ใกล้เมืองพาราณสี,

อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา, พราหมะเณนะ วา, เทเวนะ วา, มาเรนะวา, พรัหมุนา วา, เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ สมณะ หรือพราหมณ์ เทพยดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลกนี้ ไม่สามารถจะประกาศได้ ดังนี้

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตวาฯ จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมมหาราช, ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าภูมมะเทพยดาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๓๑. จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมมหาราช แล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๓๒. ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นมายา ได้ฟัง เสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว, ก็ยัง เสียงให้บันลือลั่น

๓๓. ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, ตุสิตา เทวา สัททะ มะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิตตา ได้ฟังเสียง ของเทพเจ้าเหล่าชั้นมายาแล้ว, ก็ยังเสียงให้ บันลือลั่น

๓๔. ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานะระตี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิตตาแล้ว, ก็ ยังเสียงให้บันลือลั่น

๓๕. นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา, ปะระนิม มิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้า เหล่าชั้นปะระนิมมิตะวะสะวัตตีได้ฟังเสียงของ เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานะระตีแล้ว, ก็ยังเสียง ให้บันลือลั่น

๓๖. **ประระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา, พรัหมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหมปาริสัทชา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นปะระนิมมิตะวะสวัตตีแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๓๗. **พรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นพราหมะปะโรหิตา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นพราหมะปาริสัทชาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น,

พรัหมะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, มะหาพรัหมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นมหาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นพราหมะปะโรหิตาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๓๘. **มะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, ปะริตตาภาเทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นปะริตตาภาได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นมหาพรหมแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๓๙. **ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, อัปปะมาณาภาเทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นอัปปะมานาภา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นปะริตตาภาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๐. **อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นอาภัสสะรา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นอัปปะมานาภาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๑. **อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นปะริตตะสุภา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นอาภัสสะราแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๒. **ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นอัปปะมาณะสุภา ได้ฟังเสียงของเหล่าเทพเจ้าในชั้นปะริตตะสุภาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๓. **อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, สุภะกิณหะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นสุภะกิณหะกา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นอัปปะมาณะสุภาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๔. **สุภะกิณหะกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ** เทพเจ้าเหล่าชั้นเวหัปผะลา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้น สุภะกิณหะกาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๕. เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นอะวิหา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นเวหัปผะลาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๖. อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นอะตัปปา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นอะวิหาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๗. อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นสุททัสสา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นอะตัปปาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๘. สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา, สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นสุทัสสี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นสุทัสสาแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๔๙. สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา, อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เทพเจ้าเหล่าชั้นอะกะนิฏฐะกา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าในชั้นสุทัสสีแล้ว, ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

๕๐. **เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง, อิสิปะตะเน มิคะทาเย, อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง, ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง, สะมะเณนะ วา, พราหมะเณนะ วา, เทเวนะ วา, มาเรนะ วา, พรัหมุนา วา, เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ** ว่านั่นธรรมจักร อันยอดยิ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ประกาศแล้ว, ที่ป่าอิสิปตะนะมฤคทายวันใกล้เมืองพาราณสี, สมณะหรือพราหมณ์ เทพยดา มาร พรหม และใคร ๆ ในโลกนี้, ไม่สามารถจะประกาศได้ดังนี้

๕๑. **อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะมุหุตเตนะ, ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ ฯ** โดยขณะครู่เดียวเท่านั้น เสียงขึ้นไปถึงพรหมโลก ด้วยประการฉะนี้,

อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ, สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ, อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุ ภาวัง ฯ ทั้งหมื่นโลกธาตุ ได้หวั่นไหว สะเทือนสะท้านสิ้นไป, ทั้งแสงสว่างอันยิ่งใหญ่ไม่มีประมาณ, ได้ปรากฏแล้วในโลกล่วงเทวานุภาพของเทพยดาทั้งหลายเสียหมด

๕๒. **อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ,** ลำดับนั้นพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงเปล่งอุทานว่า,

อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ, อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ ฯ โกณฑัญญะ ได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ, โกณฑัญญะ ได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ

๕๓. อิติหิทัง อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ, อัญญาโกณฑัญโญ ตะเววะ นามัง อะโหสีติ ฯ เพราะเหตุนั้น ท่านโกณฑัญญะ จึงได้มีนามว่าอัญญาโกณฑัญญะ ด้วยประการฉะนี้

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

อุณหิสสะวิชะยะคาถา

อัตถิ อุณหิสสะ วิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะสัตตะหิตัตถายะ ตัง ตวัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละมะระเณนะ วา
สัพพัสมา มะระณา มุตโต ฐะเปตวา กาละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะสีลัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินตินัง ปูชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ

บุญ บารมีธรรม จำเจ้าของได้เป็น ๑ ฉันใด
บาป ก็จำเจ้าของได้แม่นยำเป็น ๑ ฉันนั้น

แม่ในแดนธรรม

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัพพะธัมมานุภาเวนะ สัพพะสังฆานุภาเวนะ พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนัง ติณณัง ระตะนานัง อานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ ปิฏะกัตตะยานุภาเวนะ ชินะสาวะกานุภาเวนะ สัพเพ เต โรคา สัพเพ เต ภะยา สัพเพ เต อันตะรายา สัพเพ เต อุปัททะวา สัพเพ เต ทุนนิมิตตา สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทา ฯ

ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ จะ เตชะสา
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง โสตถิ ภาคยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายู จะ ชีวะสิทธี ภะวันตุ เต ฯ

ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

(รับ) ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ, ลูกพิจารณาแล้วโดยแยบคายจึงใช้สอยจีวร,

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพียงเพื่อป้องกันความหนาว,

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อป้องกันความร้อน,

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ, เพื่อป้องกันสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,

ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง, เพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันให้เกิดความละอาย

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ, ลูกพิจารณาแล้วโดยแยบคาย จึงฉันบิณฑบาต,

เนวะ ทะวายะ, ไม่ฉันเพื่อคะนองกายเล่น,

นะ มะทายะ, ไม่ฉันเพื่อความมัวเมา,

นะ มัณฑะนายะ, ไม่ฉันเพื่อประดับ,

นะ วิภูสะนายะ, ไม่ฉันเพื่อตกแต่ง,

ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา, แต่ฉันเพียงเพื่อความดำรงอยู่ได้แห่งกายนี้,

ยาปะนายะ, เพื่อยังอัตตภาพให้เป็นไป,

วิหิงสุปะระติยา, เพื่อกำจัดความเบียดเบียน,

พรัหมะจะริยานุคคะหายะ, เพื่ออนุเคราะห์พรหมจรรย์,

อิติ ปุรานัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ, ด้วยการพิจารณาอย่างนี้ ลูกจักบรรเทาเวทนาเก่าคือความหิวได้,

นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ, จักไม่ยังเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น,

ยาตรา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะผาสุวิหา โร จาติ ฯ ความเป็นไปสะดวกแห่งกายก็ดี ความไม่มีโทษก็ดี ความอยู่ผาสุกก็ดี จักมีแก่เรา ดังนี้

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ, ลูกพิจารณาแล้วโดยแยบคาย จึงอยู่อาศัยเสนาสนะ,

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพียงเพื่อป้องกันความหนาว,

อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อป้องกันความร้อน,

ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ, เพื่อป้องกันสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ
เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันเกิดจากดินฟ้าอากาศ
เพื่อให้ยินดีในการหลีกเร้นสำหรับภาวนา

ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ, ลูกพิจารณาแล้วโดยแยบคาย จึงฉันยาแก้ไข้,
ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ, เพียงเพื่อป้องกันเวทนาทั้งหลาย ที่เกิดแต่อาพาธต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว,
อัพยาปัชฌะปะระมะตายาติ ฯ เพื่อไม่ถูกเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

ผู้มีชีวิตอยู่อย่างไม่ประมาท จึงมีโอกาสพ้นทุกข์

แม่ในแดนธรรม

ธาตุปะฏิกูลปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(นำ) หันทะ มะยัง ธาตุปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส.

(รับ) ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,
สิ่งนี้สักว่าเป็นธาตุเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย,

ยะทิทัง จีวะรัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล, สิ่งนี้คือจีวรและบุคคลผู้ใช้สอยจีวรนั้น,

ธาตุมัตตะโก, สักว่าเป็นธาตุ,

นิสสัตโต, ไม่เป็นสัตว์,

นิชชีโว, ไม่เป็นสิ่งที่มีชีวิต,

สุญโญ, ว่างเปล่าจากตัวตน,

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ, ก็จีวรทั้งปวงเหล่านี้,

อะชิคุจฉะนียานิ, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ
ครั้นถูกต้องกายอันเปื่อยเน่านี้แล้ว ย่อมกลับกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่ง

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง, สิ่งนี้สักว่าเป็นธาตุเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย,

ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ตะทุปะ ภุญชะโก จะ ปุคคะโล,
สิ่งนี้คือบิณฑบาต และบุคคลผู้ฉันบิณฑบาตนั้น,

ธาตุมัตตะโก, สักว่าเป็นธาตุ,
นิสสัตโต, ไม่เป็นสัตว์,
นิชชีโว, ไม่เป็นสิ่งที่มีชีวิต,
สุญโญ, ว่างเปล่าจากตัวตน,
สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต, ก็บิณฑบาตทั้งปวงนี้,
อะชิคุจฉะนีโย, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,
อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ ฯ
ครั้นถูกต้องกายอันเปื่อยเน่านี้แล้ว ย่อมกลับกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่ง
ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง, สิ่งนี้สักว่าเป็นธาตุเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย,
ยะทิทัง เสนาสะนัง ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,
สิ่งนี้คือเสนาสนะและบุคคลผู้อยู่อาศัยเสนาสนะนั้น,
ธาตุมัตตะโก, สักว่าเป็นธาตุ,
นิสสัตโต, ไม่เป็นสัตว์,
นิชชีโว, ไม่เป็นสิ่งที่มีชีวิต,
สุญโญ, ว่างเปล่าจากตัวตน,
สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ, ก็เสนาสนะทั้งปวงเหล่านี้,
อะชิคุจฉะนียานิ, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนิยานิ ชายันติ ฯ ครั้นถูกต้องกายอันเปื่อยเน่านี้แล้ว ย่อมกลับกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่ง

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง, สิ่งนี้สักว่าเป็นธาตุเท่านั้น กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัย,

ยะทิทัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล, สิ่งนี้คือยาแก้ไข้และบุคคลผู้ฉันยาแก้ไข้นั้น

ธาตุมัตตะโก, สักว่าเป็นธาตุ,

นิสสัตโต, ไม่เป็นสัตว์,

นิชชีโว, ไม่เป็นสิ่งที่มีชีวิต,

สุญโญ, ว่างเปล่าจากตัวตน,

สัพโพ ปะนะยัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร, ก็ยาแก้ไข้ทั้งปวงเหล่านี้,

อะชิคุจฉะนีโย, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม,

อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ ฯ ครั้นถูกต้องกายอันเปื่อยเน่านี้แล้ว ย่อมกลับกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่ง

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ

(กล่าว ๓ ครั้ง)

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

๑. พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ ด้วย

เดชอานุภาพ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ได้ทรงชนะพญามาร ซึ่งเนรมิตแขนตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ ขี่ช้างพลายครีเมขละ

พร้อมด้วยเสนามาร โห่ร้องกึกก้อง ด้วยธรรมวิธี มีทานบารมีเป็นต้นนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

๒. **มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ** ด้วยเดชอานุภาพของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ได้ทรงชนะอาฬวกยักษ์ ผู้มีจิตดุร้าย กระด้างลำพอง หยาบช้ายิ่งกว่าพญามาร ที่เข้ามารุกรานราวีจนตลอดรุ่ง ด้วยวิธีทรมานอันดี คือขันติธรรมนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

๓. **นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะสุทารุณันตัง เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ** ด้วยเดชอานุภาพของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ได้ทรงชนะพญาช้างชื่อนาฬาคิรี ซึ่งกำลังตกมันดุร้ายยิ่งนักประดุจไฟป่าลุกลาม ร้องโกญจนาทเหมือนสายฟ้าฟาด ด้วยวิธีรดลงไปด้วยน้ำคือพระเมตตานั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

๔. อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง ธาวันติโยชะนะ-ปะถังคุลิมาละวันตัง อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ ด้วยเดชอานุภาพ

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ได้ทรงชนะโจรองคุลิมาล (โจรผู้ฆ่าคนแล้วเอานิ้วมาทำพวงมาลัยสวมคอ) ผู้ทารุณร้ายกาจยิ่งทั้งฝีมือเยี่ยม ควงดาบวิ่งไล่ตามพระพุทธองค์ไปตลอดทาง ๓ โยชน์ ด้วยอิทธิปาฏิหาริย์นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

๕. กัตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ ด้วยเดชอานุภาพ

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ได้ทรงชนะนางจิญจมานวิกา (สาวิกาพวกนิครนถ์) ผู้เอาไม้กลมมาผูกท้องทำอาการประหนึ่งว่ามีครรภ์ ทำมารยาเสแสร้งกล่าวร้ายพระองค์ด้วยสมาธิวิธี คือ ความระงับพระทัยในท่ามกลางประชุมชนนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

๖. สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ ด้วยเดชอานุภาพ

ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ผู้รุ่งเรืองด้วยดวงประทีป คือ พระปัญญา ได้พบทางชนะสัจจะนิครนถ์ ผู้มีนิสัยไม่รักษาสัจจะ มีสันดานโอ้อวดมืดมน ด้วยเทศนาญาณวิธีนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

๗. **นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ** ด้วย

เดชอานุภาพของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี โปรดให้พระโมคคัลลานเถระพุทธชิโนรส เนรมิตกายเป็นนาคราช ไปทรมานนันโทปนันทนาคราช ผู้มีฤทธิ์มากแต่มีความรู้ผิด ด้วยวิธีอุปเท่ห์แห่งฤทธิ์นั้นขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

ทุกคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ ด้วย

เดชอานุภาพของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระจอมมุนี ได้ทรงชนะท้าวพกาพรหมผู้มีฤทธิ์แต่สำคัญตนผิดว่าเป็นผู้มีฤทธิ์รุ่งเรืองด้วยวิสุทธิคุณ ถือมั่นด้วยมิจฉาทิฐิ เหมือนดั่งถูก

งูร้ายกำลังตรึงรัดไว้แน่นแฟ้น ด้วยวิธีประทานยาพิเศษ คือ เทศนาญาณนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัทะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

นรชนใดผู้มีปัญญา ผู้ไม่เกียจคร้าน สวดก็ดี ระลึกก็ดี ซึ่งพระพุทธชัยมงคล ๘ คาถาเหล่านี้ ทุก ๆ วัน นรชนนั้นจะพึงละเสียได้ซึ่งอุปัทวะอันตรายทั้งหลาย มีประการต่าง ๆ เป็นอเนก ถึงซึ่งวิโมกข์อันเป็นบรมสุข แล

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ

ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

บุญนี้แล คือ พ่อแม่ที่อมตะ
บุญนี้แล คือ เพื่อนที่อมตะ
บุญนี้แล คือ ที่พึ่งอมตะ

แม่ในแดนธรรม

บทอาราธนา สมาทาน

คำน้อมรับเดชอานุภาพแห่งบุญ เนกขัมมะพรหมจรรย์บวชใจ

(น้อมสุดเศียรเกล้ารับพุทธธรรมประดับดวงใจได้เป็นอริยทรัพย์อมตะ)

ณ โอกาสอันสูงสุด ในวันเวลานาทีธรรมนี้ ลูกขอน้อมเป็นวันมิ่งมหามงคลชัยอย่างใหญ่หลวง วันนี้เป็นวันอุดมดีเลิศ เป็นวันอภิมหาโชค อภิมหาลาภ

ลูกขอน้อมฝึกบำเพ็ญบุญบวชเนกขัมมะพรหมจรรย์บวชใจไว้เป็นอริยทรัพย์ประดับดวงจิต เพื่อเกิดความบริสุทธิ์ เจริญรุ่งเรืองร่มเย็น เป็นธรรมทายาท ได้ขาดสิ้นจากนรกตลอดกาล เพื่อได้ถึงซึ่งมรรคผลพระนิพพาน นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ ด้วยเดชอานุภาพแห่งบุญนี้เทอญ

ลูกแก้วทั้งหลาย ได้มีบุญน้อมรับพระพรชัย จากคุณพระศรีรัตนตรัย ได้พรจากพระนิพพานธรรม ได้รับพรที่บริสุทธิ์ด้วยเดชแห่งบุญฤทธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ท่านส่งตรงลงสู่ชีวิตดวงจิตของลูก บุญที่ทำมา ฟ้ามิอาจกั้น ท่านจัดสรรปันใจ ให้ลูกได้น้อมรับ ได้น้อมทำ ได้น้อมฝึกบำเพ็ญบุญพรหมจรรย์บวชใจ อันเป็นยอดหัวใจของพระพุทธศาสนาวันนี้ เพื่อน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา เพื่อพระนิพพานธรรม รับขวัญลูกแก้วทั้งหลายนิรันดรตลอดกาล ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

แม่ในแดนธรรม

คำอาราธนาศีล ๘

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (กล่าว ๓ ครั้ง)

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

คำสมาทานศีล ๘

๑. **ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการฆ่าสัตว์ด้วยตนเอง และใช้ให้ผู้อื่นฆ่า

๒. **อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการลักขโมยของผู้อื่นด้วยตนเอง และใช้ให้ผู้อื่นลัก

๓. **อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการประพฤติผิดพรหมจรรย์

๔. **มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการพูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ

๕. **สุราเมระยะมัชชะปะมา ทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการดื่มสุราและเมรัย เครื่องเสพติดให้โทษทุกชนิด

๖. **วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการบริโภคอาหารในเวลาวิกาล คือตั้งแต่เที่ยงจนถึงรุ่งอรุณของวันใหม่

๗. **นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะ ทัสสะนา มาลาคันธะวิเล ปะนะธาระนะ มัณฑะนะ วิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการฟ้อนรำ ขับร้อง ประโคมดนตรี และการดูการเล่นทุกชนิดที่เป็นข้าศึกต่อกุศล การทัดทรง สวมใส่ ตกแต่ง ร่างกายด้วยเครื่องประดับและดอกไม้ของหอม เครื่องฉาบทาลูบไล้ทุกชนิด

๘. **อุจจาสะยะนะมหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ** ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือเว้นจากการนั่งนอนบนเตียงสูงใหญ่ ภายในยัดด้วยนุ่น และสำลีอันวิจิตรไปด้วยลวดลายงามด้วยเงินทอง

อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ สะมาทิยานิ *(กล่าว ๓ ครั้ง)*

ลูกขอสมาทานซึ่งสิกขาบททั้ง ๘ นี้

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ตติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

(กล่าวนะโม กล่าวบทไตรสรณคมณ์ และสมาทานศีล ๕ ข้อ โดยเปลี่ยน ข้อ ๓ ของศีล ๘ จากอะพรัหมะจะริยา เวระมะณี เป็น กาเมสุมิจฉา จารา เวระมะณี)

คำอาราธนาพระธรรม

พรหมา จะ โลกา ธิปะติ สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชัก ขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง

คำแปล

สหัมบดีพรหม เป็นบรมในโลกา
มีฤทธิ์และเดชานุภาพในคณาพรหม
ทำอัญชลีวาท สถิต อาสน์ ณ ที่สมควรแล้วก็บังคม
ธุลีบาทพระศาสดา ขอพรบวรเลิศสุดประเสริฐมโหฬา
ว่าปวงประชาอาสาวะน้อย ก็ยังมี
เชิญองค์พระสัมพุทธบริสุทธิ์ พระอินทรีย์
โปรดปวงประชาชี ให้ลุทางเกษมสานต์
จึงองค์มุนีปราชญ์วรนาถพระทัยบาน
รับพรหมก็โดยฐานพระกรุณยะภาพมี
ขอเชิญพระคุณท่าน ผู้เปรียบปานพระชินศรี
โปรดเผยพระธรรมชี้ให้กระจ่างสว่าง เทอญ

บทสมาทานพระกรรมฐาน

ลูกขอมอบกายถวายชีวิต แด่คุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระอริยสงฆ์ทุก ๆ พระองค์ได้โปรดเมตตาสงสารประทานพรรับลูกไว้เป็นลูก ช่วยเปิดหู เปิดตา เปิดใจลูก

ลูกขอบำเพ็ญศีล สมาธิ เจริญปัญญาธรรม เพื่อให้สิ้นจากอกุศลกรรม และสิ้นจากกามทั้งปวง ได้เข้าถึงธรรมอันล้ำเลิศ ได้เกิดใหม่ในพระนิพพานธรรม นับตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไปด้วยเทอญ

ทำปัจจุบันให้ประเสริฐ อนาคตจะเลิศเอง

แม่ในแดนธรรม

บทแผ่เมตตา

กรวดน้ำอิมินา

(นำ) หันทะ มะยัง อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.

(รับ) อิมินา ปุญญะกัมเมนะ	ด้วยบุญนี้อุทิศให้
อุปัชฌายา คุณุตตะรา	อุปัชฌาย์ผู้เลิศคุณ
อาจาริยูปะการา จะ	และอาจารย์ผู้เกื้อหนุน
มาตา ปิตา จะ ญาตะกา	ทั้งพ่อแม่และปวงญาติ
สุริโย จันทิมา ราชา	สูรย์จันทร์และ ราชา
คุณะวันตา นะราปิ จะ	ผู้ทรงคุณหรือสูงชาติ
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ	พรหมมารและอินทราช
โลกะปาลา จะ เทวะตา	ทั้งทวยเทพและโลกบาล
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ	ยมราช มนุษย์ มิตร
มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ	ผู้เป็นกลาง ผู้จองผลาญ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ	ขอให้เป็นสุขศานต์ทุกถ้วนหน้า อย่าทุกข์ทน
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม	บุญผองที่ลูกทำจงช่วยอำนวยศุภผล
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ	ให้สุขสามอย่างล้น
ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตัง	ให้ลุถึงนิพพานพลัน
อิมินา ปุญญะ กัมเมนะ	ด้วยบุญนี้ที่เราทำ
อิมินา อุททิเสนะ จะ	และอุทิศให้ปวงสัตว์

ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ	เราพลันได้ซึ่งการตัด
ตัญหุปาทานะเฉทะนัง	ตัวตัณหาอุปาทาน
เย สันตาเน หินา ธัมมา	สิ่งชั่วในดวงใจ
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง	กว่าเราจะถึงนิพพาน
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	มลายสิ้นจากสันดาน
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว	ทุก ๆ ภพที่เราเกิด
อุชุจิตตัง สะติปัญญา	มีจิตตรงและสติทั้งปัญญาอันประเสริฐ
สัลเลโข วิริยัมหินา	พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขูดกิเลสหาย
มารา ละภันตุ โนกาสัง	โอกาสอย่าพึงมีแก่หมู่มาร สิ้นทั้งหลาย
กาตุญจะ วิริเยสุ เม	เป็นช่องประทุษร้ายทำลาย ล้างความเพียรจม
พุทธาทิปะวะโร นาโถ	พระพุทธบวรนาถ
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม	พระธรรมที่พึ่งอุดม
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ	พระปัจเจกะพุทธสม
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง	ทบพระสงฆ์ที่พึ่งผยอง
เตโสตตะมานุภาเวนะ	ด้วยอานุภาพนั้น
มาโรกาสัง ละภันตุ มา	ขอหมู่มารอย่าได้ช่อง
ทะสะปุญญานุภาเวนะ	ด้วยเดชบุญทั้งสิบป้อง
มาโรกาสัง ละภันตุ มา	อย่าเปิดโอกาสแก่มารเทอญ.

อนุโมทนาวิธี

ยะถา วาริวะหา ปูรา ปะริปูเรนติ สาคะรัง, ห้วงน้ำที่เต็มด้วยน้ำ ย่อมไหลไปสู่สมุทรสาครให้เต็ม ฉันใด,

เอวะเมวะ อิโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ, ทานที่ท่านให้แล้วแต่โลกนี้, ย่อมสำเร็จแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ฉันนั้น

อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ, ขอสิ่งที่ท่านได้มุ่งมาดปรารถนาตั้งไว้, จงสำเร็จโดยพลันทันใด,

สัพเพ ปูเรนตุ สังกัปปา จันโท ปัณณะระโส ยะถา มะณิโชติระโส ยะถา, ความดำริทั้งปวงของท่าน, จงเต็มเปี่ยมบริบูรณ์เหมือนดวงจันทร์ ในวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ และเหมือนแก้วมณีโชติ, อันให้สำเร็จประโยชน์ทั้งปวง ฉันนั้น,

สัพพีติโย วิวัชชันตุ, ขอความเสนียดจัญไรทั้งหลายทั้งปวง, จงผ่านพ้นท่านไป

สัพพะโรโค วินัสสะตุ, ขอโรคทั้งปวงของท่าน จงพินาศหายไป,

มา เต ภะวัตวันตะราโย, ขออันตราย อย่าได้มีแก่ท่าน,

สุขี ทีฆายุโก ภะวะ, ขอท่านจงมีความสุข มีอายุยืนนาน,

อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง, พรทั้งสี่ประการ, คือ อายุ วรรณะ สุข พละ, ย่อมเจริญแก่ท่านผู้มีปกติกราบไหว้และเคารพต่อผู้ใหญ่เป็นนิจ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา, ขอมงคลทั้งหลายทั้งปวงจงมีแก่ท่าน, ขอเหล่าเทวดาทั้งหลายทั้งปวงจงรักษาท่าน,

สัพพะพุทธานุภาเวนะ, สัพพะธัมมานุภาเวนะ, สัพพะสังฆานุภาเวนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง, ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมเจ้าทั้งปวง, ด้วยอานุภาพแห่งพระอริยสงฆเจ้าทั้งปวง,

สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อ เทอญ

บทแผ่เมตตาเจริญธรรมเลิศล้น

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอให้ **มหาสาธุชนชาวไทย ทั้งในทั่วจักรวาล**
เจริญธรรมเลิศล้น เป็นพระอริยบุคคล ยลเย็นเลิศเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอให้ **ลูกและครอบครัววงศ์ตระกูล**
เจริญธรรมเลิศล้น เป็นพระอริยบุคคล ยลเย็นเลิศเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอให้ **เจ้ากรรมนายเวร ของลูกและครอบครัววงศ์ตระกูล**
เจริญธรรมเลิศล้น เป็นพระอริยบุคคล ยลเย็นเลิศเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอให้ ลูกเจริญธรรมเลิศล้น เป็นพระอริยบุคคล
ยลเย็นเลิศเทอญ

แม่ในแดนธรรม

บทแผ่เมตตาให้พญามารและเจ้ากรรมนายเวร

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอศัตรูหมู่พญามารของ **พระพุทธศาสนาทั้งหลาย**
ได้โปรด... อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม
เปิดใจ... น้อมรับมรดกธรรม
เจริญเมตตา อุเบกขา อภัยทาน
ขอท่านจงมีความผาสุกมหาศาล
ตรงสู่... พระนิพพานเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอเจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่พญามาร
ของ **คุณบิดามารดาทั้งหลาย**
ได้โปรด... อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม
เปิดใจ... น้อมรับมรดกธรรม
เจริญเมตตา อุเบกขา อภัยทาน
ขอท่านจงมีความผาสุกมหาศาล
ตรงสู่... พระนิพพานเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้
ขอเจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่พญามาร
ของ **คุณครูบาอาจารย์ทั้งหลาย**
ได้โปรด... อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม

เปิดใจ... น้อมรับมรดกธรรม

เจริญเมตตา อุเบกขา อภัยทาน

ขอท่านจงมีความผาสุกมหาศาล

ตรงสู่... พระนิพพานเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้

ขอเจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่พญามาร

ของ **ผู้มีพระคุณทั้งหลาย**

ได้โปรด... อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม

เปิดใจ... น้อมรับมรดกธรรม

เจริญเมตตา อุเบกขา อภัยทาน

ขอท่านจงมีความผาสุกมหาศาล

ตรงสู่... พระนิพพานเทอญ

ด้วยเดชแห่งบุญนี้

ขอเจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่พญามาร

ของ **ลูกและครอบครัววงศ์ตระกูลของลูกทั้งหลาย**

ได้โปรด... อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม

เปิดใจ... น้อมรับมรดกธรรม

เจริญเมตตา อุเบกขา อภัยทาน

ขอท่านจงมีความผาสุกมหาศาล

ตรงสู่... พระนิพพานเทอญ

แม่ในแดนธรรม

คำพร..มหาทานอาหารทิพย์

ก่อนรับประทานอาหาร ขอได้โปรดน้อมใจอนุโมทนา น้อมพรอันประเสริฐให้แด่เจ้าภาพ และผู้ดื่ม ผู้ฉัน ผู้รับประทานอาหาร เพื่อเกิดอานุภาพบริบูรณ์สูงสุด ทั้งเจ้าภาพและผู้ฉัน ดังนี้

ด้วยเดชแห่งบุญมหาทานนี้ ขอให้ลูกได้บังเกิดแต่ความร่ำรวย เป็นอภิมหาเศรษฐีที่อมตะ อุดมบริบูรณ์ด้วยมหาพละมหาพลัง มีกำลังบุญแห่งกายธรรม วาจาธรรม น้ำใจธรรม งามเลิศมหาศาล ชีวิตสังขาร ลมปราณที่เหลือจากวันน้อมรับบุญมหาทานในวันนี้ ขอจงได้บังเกิดแต่คุณล้นแผ่นฟ้า ให้ประโยชน์เลิศล้ำค่า แด่พื้นพสุธาทั่วทิศานภากาศ ดำรงชีวิตด้วยธรรมอย่างมั่นคงองอาจ ไม่ประมาทต่อธรรม มีดวงหฤทัยใสสะอาดบริสุทธิ์อมตะ เป็นผู้เสียสละให้อย่างไหลล้น อิ่มเย็นเช่นสายชลแม่คงคา ดวงจิตวิญญาณบูชาธรรมเป็นที่พึ่งแห่งตนและคนทั้งโลก

ด้วยเดชอานุภาพแห่งบุญมหาทาน ด้วยผลานิสงส์แห่งการน้อมจิตอธิษฐาน จงได้โปรดส่งผลดลบันดาลประทานพรให้ลูกแก้วจงคลาดแคล้วจากผองภัยในทั่วหล้า จงหมดจากรังแห่งโลก สิ้นจากโรคา มีอายุมั่น เพื่อหมั่นเพียรเรียนรู้ตามรอยพระอรหันต์ ได้บำเพ็ญบุญพรหมจรรย์ บวชใจได้เป็นหนึ่ง ถึงโลกุตรธรรมเก้าทันกาล แจ่มแจ้งบริบูรณ์ ด้วยทิพยจักษุญาณ ทรงฌานกล้า เพื่อแผ่เมตตาธรรม ให้แด่ตนและโลกจักรวาล มารได้กลับใจใฝ่ธรรม บำเพ็ญภาวนา มาน้อมบูชาคุณพระพุทธศาสนา อุดมพรด้วยมหาสติ มหาปัญญา ทรงคุณธรรมแห่งบุญฤทธิ์ จิตตภาวนา

เปี่ยมล้นทรงคุณเลิศ ด้วยเดชอานุภาพแห่งมหาอภิญญาญาณอย่างแตกฉาน ได้เจริญอายุด้วยธรรมฤทธิ์ อิทธิบาทสี่ มีลมปราณอยู่คู่ปัจจุบันธรรม บริสุทธิ์อิ่มเย็นทุกวันคืน เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยญาณที่แจ้งธรรม รู้ธรรม ได้ธรรม เป็นธรรม งามบริสุทธิ์อย่างน่าอัศจรรย์ ดวงชีวันที่เหลือ เพื่อดำริสร้างสรรค์พัฒนาอริยกิจศาสนกิจในพระพุทธศาสนา ที่เป็นมหาอุปกรณ์การบวชใจทุกประการให้แด่โลก

ด้วยเดชอานุภาพแห่งธรรมบุญฤทธิ์ จงได้เนรมิตพิชิตชัยให้กิจพระพุทธศาสนา ได้สำเร็จบริบูรณ์ฉับพลันอย่างทันกาล เลิศล้นด้วยคุณธรรมแห่งวิปัสสนาญาณ อย่างเบิกบาน ผาสุกเกษมศานต์ จิตวิญญาณนิพพานธรรม เจ้ากรรมนายเวรศัตรูหมู่พญามาร ทั้งภายนอกและภายใน จงพินาศ สูญสิ้นพันธุ์นิรันดรตลอดกาล ด้วยเดชอานุภาพแห่งบุญนี้เทอญ

แม่ในแดนธรรม

มหาทาน เป็นบุญมหาศาล
เพราะคุณของข้าว น้ำ อาหาร เป็นบาทฐานแห่งชีวิต

แม่ในแดนธรรม

บทน้อมจิตตั้งเจตนา อธิษฐานบารมีก่อนกราบ

แม่ขอน้อมด้วยดวงใจ ถวายความจงรักภักดีในธรรม แด่ลูกรัก ลูกแก้ว ลูกขวัญ พร้อมท่านผู้เจริญทั้งหลายด้วยบทน้อมจิตตั้งเจตนาอธิษฐานบารมีก่อนกราบ เพื่อให้เกิดมรรคได้ผลอันไพบูลย์สูงสุด เพื่อได้บำเพ็ญเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา เพื่อบูชาคุณพระศรีรัตนตรัยสุดเศียรเกล้าด้วยเดชแห่งบุญนี้ เพื่อเป็นวิชาบวชใจอย่างแท้จริงเป็นหนึ่ง

กราบครั้งที่ ๑ น้อมจิตว่า

ขอเดชอานุภาพแห่ง คุณพระศรีรัตนตรัย ในทุกพุทธกาล ขอเดชอานุภาพความบริสุทธิ์แห่งพระนิพพาน ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชอานุภาพแห่ง คุณพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชอานุภาพแห่ง คุณพระธรรมเจ้าได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชอานุภาพแห่ง คุณพระอริยสงฆเจ้า ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชพระคุณอันล้นเกล้าแห่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทุกพระราชวงศ์ ทุกพระองค์ ในทุกกาล ทุกสมัย พร้อมทั้งบรรพบุรุษแห่งต้นตระกูลชาติไทยทุก ๆ ท่าน ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชแห่งบุญญาบารมีธรรมของพระเดชพระคุณ พระภิกษุสงฆ์ทั่วโลก สามเณรทั่วโลก ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชแห่งบุญญาบารมีธรรมของพ่อคุณพ่ออุบาสกทั่วโลก แม่คุณแม่ชีทั่วโลก แม่คุณแม่อุบาสิกา และผู้บำเพ็ญธรรมทั่วโลก พร้อมทั้งผู้ภาวนาธรรมทั่วโลก ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชพระคุณอันสูงค่าเหนือเกล้าแห่งคุณบิดามารดา ที่ลูกได้อาศัยท้องเกิด นับแต่ชาติแรก ถึงชาติปัจจุบันนี้ ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชพระคุณอันกว้างใหญ่ไพศาล แห่งครูบาอาจารย์ในทุกภพ ทุกชาติ ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอเดชแห่ง ผู้มีพระคุณอันสูงสุด เหนือจอมขวัญลูก ในทุกภพ ทุกชาติ ได้โปรดเมตตาอโหสิกรรม

ขอทุกชีวิต ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณในทุกภพ ทุกภูมิ ทุกชาติชั้น ทุกวรรณะ ทุกศาสนา ทุกภาษา พิเศษสุดคือ เจ้ากรรมนายเวรที่ลูกได้ล่วงเกิน นับแต่ชาติแรกที่ลูกเกิดถึงชาติปัจจุบันวันนี้ ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ทั้งเจตนาและมิได้เจตนา ทั้งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งระลึกได้ และระลึกไม่ได้ ต่อท่านทั้งหลายในทั่วพื้นพสุธา ในทั่วหล้า ทั่วแผ่นฟ้า ทั่วหมื่น

โลกธาตุนี้ ได้โปรด เมตตา สงสาร อโหสิกรรม อโหสิกรรม อโหสิกรรม ให้แด่ลูก และตระกูลปวงญาติทั้งชาติไทยตลอดกาล ด้วยเดชแห่งบุญนี้เถิด

กราบครั้งที่ ๒ น้อมจิตว่า

ลูกขอกราบบูชา ลูกขอน้อมเป็นตัวแทนต้นตระกูลแห่งปวงญาติทั้งชาติไทย ขอกราบบูชาเดชอานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยในทุกพุทธกาล

ขอกราบบูชา เดชอานุภาพความบริสุทธิ์แห่งพระนิพพาน

ขอกราบบูชา เดชอานุภาพแห่ง คุณพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

ขอกราบบูชา เดชอานุภาพแห่ง คุณพระธรรมเจ้า

ขอกราบบูชา เดชอานุภาพแห่ง คุณพระอริยสงฆเจ้า

ขอกราบบูชา ได้คุณแห่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์แห่งชาติไทย

ขอกราบบูชา เดชพระคุณอันสูงค่าเหนือเกล้า แห่งคุณบิดามารดา

ขอกราบบูชาเดชพระคุณอันกว้างใหญ่ไพศาล แห่งครูบาอาจารย์ พร้อมผู้มีพระคุณ ผู้เกื้อกูลค้ำจุน ผู้มีอุปการคุณต่อชีวิตลูกและครอบครัว วงศ์ตระกูลแห่งปวงญาติ ทั้งชาติไทยตลอดกาลด้วยเดชแห่งบุญนี้เถิด

กราบครั้งที่ ๓ น้อมจิตว่า

ลูกพร้อมบิดามารดา ปวงญาติวงศ์ตระกูล พร้อมพี่น้องร่วมชาติเกิด ทุกชีวิตในประเทศไทย ทั่วทั้งจักรวาลโลก พรหมโลก เทวโลก มนุษย์โลกสัตว์โลก วิญญาณโลก นรกโลก เจ้ากรรมนายเวรของลูก และเจ้ากรรมนายเวรของทุกชีวิต ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณที่กล่าวมาทั้งปวงนี้ ลูกแก้วทั้งหลายขอนอบน้อมด้วยเศียรเกล้า เพื่อกราบอาราธนา เดชอานุภาพแห่งคุณพระ–ศรีรัตนตรัย ในทุกพุทธกาล

น้อมอาราธนาเดชอานุภาพความบริสุทธิ์ แห่งพระนิพพาน

น้อมอาราธนาเดชอานุภาพ แห่งคุณพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

น้อมอาราธนาเดชอานุภาพ แห่งคุณพระธรรมเจ้า

น้อมอาราธนาเดชอานุภาพ แห่งคุณพระอริยสงฆเจ้า พร้อมทั้งคุณ แห่งบุญมหากุศล ของลูกทั้งหลายได้โปรดเมตตาประทานพร ให้ลูกแก้วทั้งหลาย ได้เกิดแต่ความเป็นมหามงคลอันสูงสุด มีดวงจิตบริสุทธิ์ หลุดพ้นจากการเกิดทั้งปวง ตลอดกาล เสวยผลแห่งความเป็นอภิมหาเศรษฐีอมตะ ให้ได้ดำรงคงอยู่ในพระนิพพานนิรันดร นับแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป ด้วยเดชแห่งบุญนี้เทอญ

สาธุ สาธุ สาธุ อนุโมทามิ

แม่ในแดนธรรม

หมายเหตุ

ถ้ากราบเพื่อจะบำเพ็ญบารมีทุกบ่อบุญในทุกกาลทุกสถาน ให้น้อมพิเศษสุด เพิ่มตามปัจจุบันธรรม

ลูกขอนอบน้อมสุดเศียรเกล้ากราบอาราธนาเดชอานุภาพ แห่งคุณพระศรีรัตนตรัย ในทุกพุทธกาล

กราบอาราธนาเดชอานุภาพความบริสุทธิ์แห่งพระนิพพาน

กราบอาราธนาเดชอานุภาพแห่ง คุณพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

กราบอาราธนาเดชอานุภาพแห่ง คุณพระธรรมเจ้า

กราบอาราธนาเดชอานุภาพแห่ง คุณพระอริยสงฆเจ้า พร้อมผู้ทรงคุณธรรมบริสุทธิ์ สูงสุดในทั่วโลก รอบจักรวาลทุก ๆ ท่าน

ขอเดชพระคุณอันสูงค่าเหนือเกล้าแห่ง คุณบิดามารดา

ขอเดชพระคุณอันกว้างใหญ่ไพศาล แห่งครูบาอาจารย์ พร้อมคุณของ ทาน ศีล ภาวนา ได้โปรดแผ่เมตตาธรรมนำลูกบำเพ็ญ เพื่อให้ลูกและวงศ์ตระกูล ทั้งเพื่อนเกิดร่วมโลกแห่งจักรวาลนี้ได้เกิดแต่ความเป็นมหามงคลอันสูงสุดได้สำเร็จสมหวังอันไพบูลย์ ในทางดีเลิศทุกด้าน ทุกประการ ชนะมารกิเลสทั้งปวงอย่างสิ้นเชิง ให้ลูกได้เข้าถึง...

การบวชใจได้ .... เป็นหนึ่ง
ให้ลูกได้เป็นผู้บริสุทธิ์ .... เป็นหนึ่ง
ร่มเย็น .... เป็นหนึ่ง
ถึงพระนิพพาน .... เป็นหนึ่ง
โดยฉับพลันทันกาล ด้วยเดชแห่งบุญนี้ เทอญ

สาธุ สาธุ สาธุ อนุโมทามิ
แม่ในแดนธรรม

(ธรรมทั้งปวงนี้ ควรน้อมภาวนา ให้ชัดเจนทุกตัวอักษร ก่อนที่จะน้อมกราบด้วยเศียรเกล้า บทนี้เหมาะที่จะใช้ภาวนาอธิษฐานบารมีก่อนกราบวิเวกส่วนตัว จะเกิดผลเพิ่มมหาแห่งบุญญาบารมีธรรมสูงล้ำเลิศอย่างแท้จริง ด้วยเดชแห่งบุญนี้)

กายใจ เรานี้ เป็น อาจารย์
กายใจ เรานี้ เป็น นักเรียน
กายใจ เรานี้ เป็น ตำรา
กายใจ เรานี้ เป็น วิชา
กายใจ เรานี้ เป็น ปริญญา

แม่ในแดนธรรม

ทุกดวงใจในแดนธรรม กราบอาราธนา
เดชแห่งพระพุทธานุภาพ พระธรรมานุภาพ
พระสังฆานุภาพ เดชอานุภาพแห่งพระนิพพาน
ได้โปรดเมตตาประทานพรให้ทุกท่านที่ได้บูชา
จับถือบทสวดมนต์นี้ หรือได้สวดมนต์บูชา-
ธรรมในวันนี้ ขอได้บังเกิดมีแต่ความบริสุทธิ์
เจริญ รุ่งเรือง ร่มเย็น เป็นอภิมหาเศรษฐี
ที่อุดมดีเลิศตลอดกาล มีดวงใจงามเป็น ๑
ถึงซึ่งมรรคผลพระนิพพานได้ทันกาล ตั้งแต่
วัน เวลา นาทีนี้เป็นต้นไป ด้วยเดชอานุภาพ
แห่งบุญนี้เทอญ

แดนมหามงคล